

Деница Минчева

Откъсвам се...

Откъсвам се.
Излитам.
Свобода.
В небето няма
знаци, кръстопъти.
Оглеждам се.
Измислям си дъга
и всеки цвят
наново пренаписвам.
Край мен се носят
шепнещи крила.
Усещам се
оловно натежала.
Крилата ме понасят
като свещ
и гледат как
от вятъра догарям.

Изгубени са старите следи.
По тялото си пиша нови карти,
а после следвам ги докато всеки стих
открие своята безсмъртна мантра.

КРАЙ

© 2008 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11822>]